

sandelig ikke Handelsmanden, som udreder Skatten i det Dieblit; han modtager de forskjellige Gjenstande til Omfætning, men Enhver, som forbruger disse Gjenstande, svarer Skat f. Ex. derved, at disse Artikler ere blevne dyrere paa Grund af Tolden. Dog jeg skal ikke gaae videre ind herpaa.

Det er blevet udtalt af en æret Rigsdagsmand, at naar man overlod det til Regjeringen at afgjøre, hvem der var Familieforsørger, saa vilde det altid blive en vilkaarlig Afgjorelse. Jeg skal forsaavidt indrømme dette, som det ikke gaaer an forveien ganske bestemt at sige, at det og det skal forstaaes ved Udtrykket: „Familieforsørger“, de og de skulle udelukkes fra at kunne henregnes dertil; det er altsaa sikkert, at en Slags Vilkaarlighed ikke vil kunne undgaaes ved en Sag af denne Natur, men naar der tilføies, at maaskee de meest Paatrængende ville faae Dyrctidstillæget, saa maa jeg dog bemærke, at dette dog ikke med Nøiagtighed kan antages; thi deels maa man dog gaae ud fra, at Bedkommende, der have med Lovens Anvendelse at gjøre, vel vilde vide at hindre et saadant Misbrug, som vilde ligge i den her betegnede Fremgangsmaade, og deels er det efter autentiske og officielle Dplysninger, der indhentes aldeles uafhængigt af vedkommende Ansøgere, at Bestemmelsen fattes. Det er sandelig ikke de Bedkommende, der ved deres Andragender kunne bewirke en anden Fortolkning af Loven. Heller ikke har jeg hørt, at der ved saadanne Spørgsmaal Afgjorelse som dem, hvorom der her er Tale, tidligere er fremkommet Klager i den nævnte Retning, og i ethvert Tilfælde kan jeg forstikke, at der fra Ministeriets Side vil blive gjort alt Muligt for at forebygge begrundede Klager.

En æret Rigsdagsmand har henvendt det Spørgsmaal til mig, om S 8 var til Hinder for, at de Militaire kunne nyde Godt af dette Tillæg, derved, at et vist Beløb var stillet til Krigsministerens Disposition til Forhøielse af Officerernes Gage; jeg skal hertil svare, at det forekommer mig aldeles utvivlsomt, at den Omstændighed, at det nævnte Beløb er voteret til Krigsministeren, ikke kan have den ringeste Indflydelse paa Bedkommendes Berettigelse til

Dyrctidstillæg efter det foreliggende Lovforslag; thi der staaer jo blot, „at hvad der i Anledning af Dyrctiden er bevilget af Understøttelseskasjerne under Ministerierne“; og disse Ordts Betydning synes utvivlsom.

Den samme ærede Rigsdagsmand henlede Dmærksomheden paa Thingets Stilling lige overfor nærværende Lovforslag; jeg skulde ikke selv have fremdraget dette Spørgsmaal, men da den ærede Rigsdagsmand saa bestemt har fremhævet denne Stilling, skal jeg dog tillade mig at give en Dplysning, som strax vil kunne bedømmes af Enhver. De Udgifter, som Loven af 4de Januar f. A. foranledigede, beløb sig for hele Monarchiet til omtrent 265,000 Rd. eller efter den foreløbige Dpgjorelse 264,827 Rd. Af disse Udgifter var der som særlig paahvilende Bestyrelsesbrancherne under Kongeriget 29,958 Rd., alle de øvrige angik enten Fællesbrancherne eller Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg særlig. Jeg skal ikke opholde mig længere derved, men blot bemærke, at jeg ikke er i Stand til forud at kunne sige, hvilken Indflydelse væsentlige Forandringer i Loven kunde have paa dens Antagelse, thi det er vistnok overordentligt misligt at skulle tilraade Udgibelsen af forskjellige Bestemmelser for de forskjellige Dele af Monarchiet, ligesom jeg heller ikke seer, hvorledes dette paa nogen Maade skulde kunne lade sig gennemføre, forsaavidt angaaer Fællesbrancherne. Jeg kan saaledes ikke andet end bestemt anbefale det ærede Thing at holde sig til det Forslag, der er forelagt af Regjeringen, hvilket Forslag jo, som det let vil indsees, naturligvis ikke er fremkommet alene efter Forslag fra Finantsministeriet, men først efter forudgaaet Overbeielse mellem samtlige Ministre.

Gomar: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Continuation af, hvad jeg yttrede ved denne Sags 1ste Behandling. Jeg udtalte dengang den Formening, at Krydstoldskipperne burde indbrages under denne Lov, da det er utvivlsomt, at disse Folk kun ere ringe aflagte, og ligesaagodt som de andre Mænd, der tjene Staten, maae føle Dyrctidens